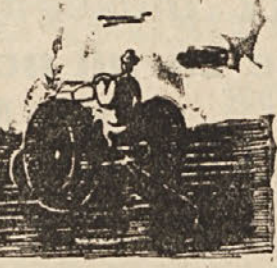

Naše

DELO

Leto II. — Štev. 19.
Krško, 3. oktobra 1949.

GLASILO OKRAJNEGA ODBORA OF KRŠKO

Mladina!

V čast 30. obletnice
SKOJ-a se vključuj
na vseh področjih za
višjo produktivnost
dela

Nov podvig v premogovniku Senovo

Delovni kolektiv senovskih rudarjev bje menedžno borbo za predčasno doseženje plan-skih nalog. Polet celotnega kolektiva je izreden in vedno nove delovne akcije si slede iz dneva v dan.

V nedeljo 18. septembra so na premo-govniku Senovo slavili novo delovno zmago. Lepo nedeljsko popoldne je bilo to nedeljo in vsakdo si je želel izprehoda v mirjazno okolico. Neoziraje se na to, so se podali uslužbenci premogovnika v jamo — v temo — z namenom, da tudi oni slede podvigom sotovarišev rudarjev ter preskusijo svoje moči, v kolikor se lahko na prečnih odkopih približajo učinkom rudarjev. V jamo je odšlo 48 uslužbencev in 10 članska prosto-voljna brigada ljubljancanov; pripomniti je, da se je jamski nadzor udeležil te akcije 100 odstotno.

Uslužbenci so se pred 14. uro uvrstili v že določene brigade ter odšli na posamezna delovišča. V oddelek Filipi je odšla brigada s tehničnim vodjo K. Volajem na čelu, v oddelek Zakov sta odšli dve brigadi pod vodstvom jamskega nadzornika C. Štravsca in gl. ing. M. Cerovaca v oddelek Reštanj je odšlo 5 brigad, oddelek Dol so pa prevzeli ljubljancani; tovarišice, katerih je bilo sedem, so bile dodeljene na priprave v pre-mogu. Skrb nad celotnim izvozom pa je prevzel direktor premogovnika tov. Alojz Dular.

Posebnost tega tekmovanja je bila, da so bila delovišča nepriljubljena in je mora-la sleherni brigada vršiti celotni proces jamskega dela, t. j. od vrtnja, odstrelitve, preko kopanja, nakladanja in odvoza do tesarbe delovišče. Vsi brigadirji so se lotili dela z veliko vnetostjo; nekateri so se celo s preveliko silo zarili v črni diamant in jim je po polovici izmene jelo primanjkovati sape. Po sedmih urah napornega dela so bile marsikatero roke žuljave in okorne, telo pa utrujeno, toda odnehal ni nihče. »Izdržati hočemo do kraja«, so neugnano izjavljale tovarišice, katerim se je s premogom obte-žena lopata že močno upirala. Izvoz je po-tekal vso izmeno nemoteno. Požrtvovalni jamski motorist Avgust Ribič, kateri je ne-prekinjeno sedel na motorju že tretjo iz-meno, je neprestano odvažal polne in do-važal prazne jamske vozičke.

Tudi oni uslužbenci, katerim zdravje ne dovoljuje napornega dela v jami, niso ho-teli zaostajati za ostalimi sotovariši in so pohiteli v nedeljo popoldan na separacijo, kjer so pomagali pri izbiranju rovnega pre-moga.

Malo pred 22. uro so se začele posamezne brigade vračati iz jame. Iz črnih, zamazanih in potrlih obrazov si lahko razbral, da je to popoldne vsakdo po svojih močeh sode-loval v novi veliki akciji in senovškem rudniku. Ob 22. uri je manjkala samo še ena brigada. Par minut kasneje pa so se po-javile na ustju rova tudi plamenčki manj-kajočih svetilk; zadnji so oddali svetilke šef proizvodnje ing. B. Peternelj, jamomec I. Kmetec, strelni mojster, L. Čizmek in re-ferent za strokovno šolstvo J. Jelenko.

V času, ko so se udeleženci preoblekli, so bili ugotovljeni doseženi uspehi posa-meznih brigad. Brigadirji teh. vodje K. Vo-laj in nadzorniki I. Šoln, A. Omerzu in J. Jerman so nakopali in naložili 44 ton pre-moga, kar znaša 11 ton na moža. Brigadirji ing. B. Peternelja, I. Kmetec, L. Čizmek in J. Jelenko pa so zvrnili v presipno 56 etaž-nih vozičkov, kar znaša 47, 5 ton ali skoro

Frontne brigade pomoč v gradnji socializma

Ko je Osvobodilna fronta Slovenije na svojem kongresu sprejela obvezo, da bo s svojim članstvom pripomogla k čimprejšnji zgraditvi socializma, se je pred njeno član-stvo postavila naloga, da sodeluje v vseh velikih akcijah, katere se izvajajo danes v naši državi na mnogih gradbiščih, na mno-gih delovnih mestih. Danes, ko je tako ve-liki delovni polet delavnih množic, ko se presegajo največji delovni rekordi Stahano-va, ko danes naši delovni ljudje tipa Siro-tanoviča, Škrobiča, Petka in drugih dajejo vse od sebe, da bi s svojimi delom doka-

12 ton na posameznika. Iz navedenega je razvidno, da je to nedeljo več uslužbencev nakopalo in naložilo po cel 10 tonski že-lezniški vagon.

Zbranim brigadirjem je izrekel priznanje in zahvalo za nove tone premoega direktor A. Dular. Vsi navzoči so bili ponosni, da so senovski uslužbenci prvi, ki so se lotili jam-skega dela po uspešnem oprijemu tov. Si-rotanoviča. Nikogar niso motile žuljave ro-ke. Sklenili so, da bodo še parkrat ponovili nedeljsko akcijo in tako pripomogli »jamar-jem« (tako nazivajo poklicne rudarje), da bo letni plan proizvodnje izpolnjen do Praznika Republike. Vsak naš žulj — so soglasno izjavili brigadirji — naj bo čep v usta onim informbirojevskim širokoustne-žem, ki klevetajo našo Partijo in naše ust-varjalno delo!

Tovarna Jugotanim v Sevnici je sprejela prehodno zastavo

Delovni kolektiv tovarne Jugotanim v Sev-nici je pred kratkim slavil veliko delovno zmago. Od Ministrstva za gozdarstvo in lesno industrijo ter od zveze enotnih sindikatoev je prejel prehodno zastavo in di-plomo kot najzaslužnejši kolektiv v lesno-predelovalni industriji v prvem polletju le-tošnjega leta. S tem odlikovanjem je prejel tudi denarno nagrado v znesku 18.000 din kateremu je še dodala uprava podjetja iz direktorskega fonda 12.000 din in nagradila najboljše in najzaslužnejše delavce in na-meščence. Ob priliki prevzema zastave in diplome od dosedanjega lastnika tovarne za merila iz Slovenjgradca je pomočnik ministra tovariš Fajdiča pohvalil letošnje zmagovalce, naglasil potrebo po še bolj in-tenzivnejšem delu, posebno danes, ko nas skušajo ne samo kapitalistični močotej iz zahoda zaslužniti, temveč tudi informbiro-jevski imperialisti politično in gospodarsko podrediti. Pri delu v tovarni in izven nje nas naj vedno vodi k nemu cilju in to je

zali, kako se v novi Jugoslaviji gradi socializem, je ravno tako dolžnost vseh članov Osvobodilne fronte, da pomagajo s svojimi deli, da ravno tako sledijo tem ve-likim delovnim herojem.

Danes, ko se gradijo veliki objekti naše Petletke, danes, ko si naše delovno ljudstvo s svojimi močmi gradi socializem, je sveta dolžnost vsakega člana OF, da pripomore s svojim delom k čimprejšnji zmagi ter da odgovor vsem tistim klevetnikom Komin-formbiroja ter iniciatorjem procesa v Budim-pešti v katerem hočejo prikazati, da smo mi sovražniki socializma, da ima naša drž-ava neke sovražne namene proti Madžar-ski in drugim državam narodne demokracije, vsa lažna obrekovanja naše Partije in na-šega vodstva, ter tako z delom in dejanji dokazati, da gradimo in da bomo zgradili brez njihove pomoči socializem in boljšo bodočnost v naši zemlji.

Vsi tisoči frontovcev, kateri so bili v času gozdarske akcije v naših gozdovih ter so pripomogli k izpolnitvi gozdarskega plana ter tako zadostili obvezam ter pravočasni nabavi strojev v inozemstvu, so dali lep vzgled, kaj se more doseči s skupnim in načrtnim delom, ter so tako prekosili nor-me, katere so bile postavljene prej za stalne delavce ter tudi s tem svojim delom razkrinkali delo posameznih upraviteljev, kateri so dejali, češ, kaj bodo storili neiz-vežbani frontovci, a sami so pa dali najbolj dostojen odgovor s svojimi uspehi, svojimi prekorajenimi normami.

Danes pa, ko moramo pripomoči, da v naših gradbiščih, kjer se postavljajo hale in dvorane za nove stroje, da se gradbena sezona dovrši 100%, zato je zopet dolžnost vseh nas članov OF, da priskočimo na pomoč ter s svojim delom pomoremo izpolniti plan v gradnjah ter tako hitro ustvariti po-goje, da bodo čim prej nabavljeni stroji, pričeli služiti svojemu namenu. S tem se bo dokazala zavest dobrih frontovcev ka-teri so voljni doprinesiti svoj delež k iz-

socializacija naše domovine in z njo dvig delovnega človeka. Teden po prevzemu za-stavice je uprava s sindikalno podružnico priredila zelo dobro uspelo zabavo v menzi Kopitarne, na katero so prispeli tudi gostje iz tovarn Majšperka in Medvod.

Da je prejem tega odlikovanja delovni ko-lektiv v polni meri zaslužil, dokazujejo re-zultati prekoračenja plana, delo v sindika-tu in izven obrata. Tovarna je prekoračila plan proizvodnje, znižala polno lastno ceno, si dvignila kvaliteto svojih proizvodov, samo z budno pažnjo v obratu na ta način, da je že v naprej poizkusila preprečiti vse mot-nje, ki bi proizvodnjo zavirale. Pri tem delu gre velika hvaležnost mehanični delavnici, ki se ni nikdar ustrašila še tako težkega dela v prahu, vročini ali izven delavnem času. Vsi delavci v tej tovarni vedo, da je ravno njihovo delo velike važnosti, da ne trpi tek proizvodnje, zato je težko ločiti med njimi najboljšega med najboljšimi. Uprava in sindikat sta nekatero nagradila z denarno nagrado druge pa s pohvalo.

Kako so delavci in nameščenci tovarne Jugotanim sodelovali v delu izven tovarne, pa lahko govore okolici, ki so prišli: z njimi v stik ob priliki takih akcij. Če pa povemo da so bili dobri dramski predstavniki, kot so: Cankarjeva »Pohujšanje v do-lini Šentflorjanski« in Molierova »Skopinove zvižace«, ravno delavci in nameščenci to-varne Jugotanim, potem lahko odpade vsako drugo naštevaje o sodelovanju pri drugih kulturnih prireditvah.

Ni bila lahka borba v prvi polovici tega leta za doseg plana po asortimentih in po kvaliteti. Še veliko težja bo v drugi polo-vici borba, ko bo moral ves delovni kolektiv napeti vse sile, da prekosi ne samo ko-lektiv tovarne meril iz Slovenjgradca, ka-teri si je zadal nalogo zastavico pridobiti nazaj, temveč, da premaga tudi delovni ko-lektiv tovarne strojiv v Majšperku, kateri je prejel zastavico od Predsedstva naše vlade. Že teče borba, že se iskre ideje in predlogi za izboljšanje pogojev, že naši no-vatorji in racionalizatorji dvigajo svoje gla-sove. Kljub vsem obrekovanjem na vzhodu in na zahodu, gre naš program neovirano na-prej z geslom: »S Titom v socializem in v boljše življenje«.

gradnji socializma, za našo čimprejšnjo osa-mosvojitve v industriji. Ko bomo zgradili socializem, bo vsak, kateri danes doprinaša svoj del v tej veliki borbi za izgradnjo naše industrije — za izgradnjo socializma — lah-ko s ponosom dejal, kadar bo videl to ve-liko delo, storjeno z lastnimi rokami »tudi jaz sem doprinesel svoj del v tej borbi, tu-di jaz sem pomagal graditi lepšo bodočnost sebi in našemu mlademu pokolenju. Nekoč pa bodo vprašani tudi tisti, kateri hočejo še danes ovirati ves ta delovni polet ljudstva, kaj so oni prispevali k izgradnji socializma, kakšen delež so oni vložili pri tej veliki borbi našega delovnega ljudstva. Z vsemi tistimi, kateri še danes hočejo ovirati iz-gradnjo naše industrije, elektrifikacije naše zemlje, socializacijo naše vasi, s takimi elementi bo naše ljudstvo neusmiljeno obra-čunalo, tako da bodo čutili vso ostrino ljudske sodbe.

Da pa je naše delovno ljudstvo priprav-ljeno še vedno sodelovati v tej veliki bitki za obnovo in rekonstrukcijo našega gospo-darstva, se vidi da se še vedno frontovci vključujejo v frontne brigade, ki odhajajo na razna gradbišča. Tudi v našem okraju se je v poslednjem času vključilo že pre-cejšnje število frontovcev, kateri so odšli na gradilišče v Štore pri Celju, kjer bodo pomagali dovršiti plan gradenj, ki je do-ločen za Železarno Štore, za povečanje stor-ilnosti tega, enega izmed najboljših naših obratov v težki industriji. Lep primer so dali frontovci iz KLO Raka, v katerem je bilo do sedaj največ delovne sile, ali je bilo pri vključevanju v frontne brigade precej težav ter se je s pravilnim delom razbil oportunizem, kateri je vladal na tamkajšem KLO-ju v množičnih organizacijah, ter se v teku enega tedna vključilo v frontne bri-gade 43 frontovcev.

Kljub vsemu temu pa še zdaleka ni za-doščeno potrebam delovne sile, katero po-trebuje naša industrija, za dovršitev svojih nalog v gradbeni sezoni, nego je potrebno (Nadaljevanje na 2. strani)

O pravih odnosih do pionirske organizacije

Pionirska organizacija je vzgojno zabavna organizacija, katera vzgaja naše najmlajše v dobre, zavedne in samostojne člane FLRJ, predane Partiji in maršalu Titu. Vzgaja pio-nirje v ljudi z odlično in jekleno voljo, kateri bodo kos vsem nalogam, ki se bodo postavljale pred njih, ter jih navaja na pravi-lni svetovni nazor. Odvaja jih pa od praz-noverja, misticizma, od klečeplazečega hlap-čevanja, kateri kot nekdanj, njihovi gospo-darji zapirali pogled na svet, zapirali po-d do spoznanja razvoja človeške družbe. Pio-nirske organizacije in naša nova družbena ureditev v novi Jugoslaviji, pa ne nudi pionirjem samo učenje in delo, temveč tudi zdravo zabavo in razvedrilo. Če pogledamo, koliko pionirjev se je med počitnicami ude-ležilo raznih kolonij in taborenj, kjer so najlepše preživeli počitnice, pa tudi sedaj, ko pionirji sedijo vsak v svojem razredu in se učijo, jim pionirska organizacija nudi za-bavo in razvedrilo v raznih oblikah dela, kot na primer: v raznih krožkih, postajah mladih tehnikov, postajah mladih naravo-slovcev, z raznimi izleti, ekskurzijami, po-hodi, fizikuro, kulturnimi prireditvami itd. kjer se pionirji poleg zabave in razvedrila mnogo koristnega naučijo. Ali na žalost imamo pri nas še danes takih ljudi, ki tega nočejo pravilno razumeti. Prisiljeni smo re-či, da tudi nekateri naši učitelji ne razu-mejo oziroma nočejo razumeti vloge pio-nirske organizacije. Nočejo razumeti, da je pionirska organizacija najbližnji pomočnik šoli, da organizacija vzgaja pionirje v duhu socializma in globokega patriotizma do naše socialistične domovine.

Ob tednu gasilstva

Zgodovina gasilstva pri Slovencih sega daleč nazaj v prejšnje stoletje. Razvoj gasil-stva pri nas je pomemben v nacionalnem kakor v političnem oziru zato, ker so vse prejšnje politične struje hotele gasilstvo vpreči v svoj politični voz.

Prva gasilska društva v Sloveniji so se pojavila že leta 1875. Ustanavljala so se po mestih in trgih, kasneje tudi po večjih va-seh. Društvom po bivši Štajerski je bilo tež-ko obvladati slovenski značaj, ker jih je preveval nemški duh. Prav za obvladanje teh društev se je vršila ostra borba med na-prednimi Slovenci in nemčurji. Razvoj gasil-stva je prekinila prva svetovna vojna.

Po prvi svetovni vojni so bila prostovolj-na gasilska društva zopet obnovljena in medsebojno povezana v prvi Slovenski ga-silski zvezi. Uvedeno je bilo slovensko po-veljevanje in Slovenski vežbenik. Toda društva tudi v tem času niso odgovarjala svojemu namenu. Bivši strankarski režimi so jih uporabljali v svoje politične namene. Občni zbori gasilskih žup so se spreminjali v strankarske borbe, kjer so se pripadniki raznih političnih strank borili za vodstvo v gasilski zvezi, župah in društvih. Tako se je zgodilo, da je gasilstvo dostikrat služilo za priganjače ob raznih volitvah itd.

Z nemško okupacijo je bilo uničeno tudi slovensko gasilstvo. Nemci so pobrali sko-ro vse orodje, motorke itd. za svoje vojne namene. Med gasilstvom je zavladalo mrt-вило.

Po končani drugi svetovni vojni je naša ljudska oblast dala pobudo, da se obnove razpuščena gasilska društva. Z novim de-mokratskim zakonom o gasilstvu je bila dana možnost, da se izvolijo nove društvene uprave, ki morajo stremeti za tem, da bodo društva odgovarjala res svojemu namenu to je, da bodo služila narodu in državi pri očuvanju ljudske imovine.

Gasilska društva našega okraja bodo pro-slavila svoj teden v smislu medsebojnega tekmovanja. Otvorjene bodo gasilske raz-stave v Sevnici, Rajhenburgu, Krškem in Brežicah. Vršile se bodo vaje z naraščanjem, ter predavanja o pomenu gasilstva in njih nalogah.

Za zaključek tedna in v čast ustanovne skupščine, ki bo na svojem prvem zase-danju izvolila predsedstvo gasilske zveze, se bo vršilo v nedeljo dne 9. oktobra 1949 okrajno tekmovanje gasilskih čet. Popoldne se bodo celotna društva udeležila masov-nega političnega zborovanja, popoldne pa bodo izvedli svoj program. S tem mislimo gasilci našega okraja dostojno proslaviti in zaključiti naš gasilski teden.

(Nadaljevanje s 1. strani)

napeti še vse sile, da se v najkrajšem času pritegnejo še ostali frontovci, kateri bi se lahko vključili, bodisi v stalno delo, ali v frontne brigade. Moramo enkrat za vselej prenehati s strahom, da se človek boji oditi od doma ter z mislijo, da je doma najboljšje, ker vidimo, da je tako siromašno življenje s katerim zivotarijo ter da se jim nudi v stalnem delu ali pa v frontnih brigadah vse ugodnosti, katere jim pripadajo po uredbi o naših delavcih v socialistični državi. Kakšen strah je bil, ko so odhajale razne brigade na delovišča ali ko so se prepričali frontovci na licu mesta o resnici, so videli, da je resnica s katero so propagirali aktivisti na terenu za vstop v brigade. Tako je na primer v Štorah lepo urejeno stanovanje v čistih in zračnih barakah, imajo radio, lepo urejeno umivališče, kjer si lahko tudi perejo, a v menzi: pa zelo dobro in okusno hrano, tako da so že po prvih dneh uvideli, da jim uprava nudi res vse ugodnosti, kjer jim bo mogoče doseči čim boljše rezultate pri delu, kar so tudi sami frontovci obljubili tokoj ob pričetku prihoda na delovišče. Danes, ko vsi delovni ljudje vlagajo vse sile, ko se na raznih straneh in raznih objektih bijejo naše brigade za čim večjo storilnost, je dolžnost slehernega člana frontnih množičnih organizacij, da doprineše istotako svoj delež pri graditvi socializma, za čimprejšnjo izpolnitev petletnega plana, za čim lepšo in srečnejšo bodočnost nas vseh in naših bodočih pokolenj. Ko bo pisala zgodovina o vseh teh velikih naporih naših narodov ter dokazovala pravilnost linije našega vodstva in naše Partije, se bomo s ponosom ozirali nazaj ter gledali velike uspehe našega delovnega ljudstva, takrat bodo morali vsi naši sovražniki kloniti pred dokazi, da smo gradili socializem, da smo zgradili socializem ter da je bila pravica na naši strani; na strani našega delavstva, našega vodstva ter da je bila pot Partije pravilna kot je prikazana v marksizmu-leninizmu ter bo takrat delovno ljudstvo vsega sveta obsodilo vse tiste, kateri danes inscenirajo procese v Budimpešti ter hočejo s tem klevetati in z lažnimi ispovedmi obtožencev blatiti našo narodnoosvobodilno vojsko ter današnje napore naše Partije, vodstva in naših delovnih množic. Da pa bomo dali že danes dostojen odgovor vsem tem hinavcem bomo vložili vse napore ter s podvojeno silo pristopili k izvrševanju vseh nalog, katere stojijo pred člani Osvobodilne fronte ter s tem dokazali, da neomajno zaupamo vodstvu naše Partije z maršalom Titom na čelu.

Zato naj ne bo člana Fronte, kateri nebi dal svoj delež v današnji borbi za izgraditev socializma, v tej težki borbi za ustvaritev vseh nalog, katere so predvidene v Petletnem planu, kateri nam je garant, da bomo v najbližji bodočnosti neodvisna država ter si bomo zgradili lešo bodočnost brez nekdanjih prijateljev, današnjih klevetnikov.

Odkup sončnic predstavlja velike ugodnosti za našega kmeta, in važen izvor maščob za preskrbo delav. razreda

Naš okraj je po svoji legi najbolj ugoden za gojenje sončnic v Sloveniji. To nam potrjuje letošnja kontrahaža sončnic, ki znaša skupaj 394.000 kg in s tem dočela predviden plan okraja ter je istočasno najvišja v Sloveniji. V prejšnjih letih ni bilo takega uspeha pri gojenju sončnic. Ko se je lansko leto naš kmet prepričal o veliki ugodnosti, ki jo ima pri zamenjavi sončnic za olje, se letos ni več posluževal trditve, da pri nas sončnice ne uspevajo, marveč je v zavesti velikih ugodnosti pristopil k gojenju te oljne rastline, ki je velike važnosti za preskrbo z maščobami. Pomembno je povdariti, da imamo v našem okraju precejšnje število vzornih kmetov, ki so dosegli celo 1.800 kg donosa na ha, dočim je povprečje hektarskega donosa sončnic 800 do 1.400 kg. Napredni kmetje, ki bodo pripeljali v zbiralnice semenske sončnice, bodo poleg zamenjave 100 kg sončnic za 10 kg olja še posebej nagrajeni. Seme jim bodo zbiralnice vrnila nazaj in jim ga bodo shranili do spomladi, nakar ga bodo oddali za seme.

Odkup sončnic v našem okraju se je začel 15. septembra in bo predvidoma končan 25. oktobra, ker bodo kmetje do tega časa sončnice lahko pospravili in primerno suhe oddali na zbiralna mesta. Oljarice prevzamejo vse Kmetijske zadruge in istočasno zamenjujejo za olje. V prvih dneh odkupa je bilo primerov, da so kmetje pripeljali vlažne sončnice, za katere je nevarnost, da se pred odpremo pokvarijo. Tako naj vsak kmet odda suho blago, ki ne sme vsebovati več kot 14% vlage. Ugodnosti zamenjave 100 kg sončnic za 10 kg jedilnega olja so opravičeni kmetje, ki so sklenili s Kmetijsko zadrugo pogodbo. Vsi ostali, ki pogodbe niso sklenili, so upravičeni samo do stimulacije, ki je sledeča: Kmet prejme za 100 kg sončnic 430 din bonov, nakar kupi za to 5.50 kg jedilnega olja po din 37.50 in 15 kg

Borci bivšega Kozjanskega odreda so se zbrali na partizanskem mitingu na Mrzli planini

Po štirih letih osvoboditve so se borci bivšega Kozjanskega odreda zbrali na velikem partizanskem mitingu na Mrzli Planini, kamor jih vežejo spomni slavne NOB. Temu mitingu je prisostvoval tov. Sergej Kraigher, bivši sekretar Kozjanskega okrožja, ki se je v svojem govoru dotaknil slavnih partizanskih zmag, težav in naporov ter delavnih zmag po vojni in tudi onih, ki hočejo s svojo kievetniško kampanjo zavirati razvoj socializma pri nas.

O razvoju Kozjanskega odreda je precej obširno povedal tov. Baloh »Peter«.

Borce je pozdravil tudi tov. kapetan Zunič, zastopnik vojnega odseka iz Krškega in obenem razdelil odlikovanja najzaslužnejšim borecem, ki so bili odlikovani z ukazom Prezidija Ljudske skupščine Jugoslavije.

Orden zasluge za narod II. reda

Jenčič Josip, Zagreb; Sarson Anton, Sv. Matej, Sušak; Steblaj Ivan, Rastulja, Novo mesto; Stefanič Jože, Znanovec; Hosta Martin, Krško; Vučajnik Martin, Krška vas.

Orden bratstva in edinstva II. reda

Mide Franc, Stari rog; Papež Josip, Boštanj; Pisek Mihael, Orehovec; Popit Slavko, Logatec; Sarson Anton, Sv. Matej; Stefanič Jože, Krško.

Orden za hrabrost

Berglez Vladimir, Slov. Konjice; Turelj Miroslav, Trst; Grabnar Vinko, Brežice; Poteko Ivan, Griže; Vidmar Jože, Mečkovec, Litija; Bratanič Leopold, Metlika; Bilc Maks, Zagorje; Gregel Milan, Poljčane; Iljaž Franc, Dule, Krško; Košir Josip, Črnomelj; Kolman Herman, Šmarje; Medle Franc, Raztez; Steblaj Ivan, Rastulja; Dol, Krško; Molan Anton, Trebež; Pavec Ivan, Jelše; Vegelj Martin, Ljubljana; Zorič Ivan, Kapele; Zeljko Josip, Črnomelj; Klakočar Karl, Podsreda; Setinc Martin, St. Lenart.

Orden zasluge za narod III. reda

Berglez Vladimir, Brežice; Koželj Anton, Šmarje; Bratanič Leopold, Metlika; Buzančič Vladimir, Split; Grabnar Vinko, Krško; Jerič Anica, Krško; Kokalj Josip, Metlika; Robek Franc, Krško; Šepetave Ferdo, Gregovci; Vidmar Jože, Ljubljana; Zokalj Alojz, Krško; Cerjak Ivan, Dečna sela; Likar Leon, Krško; Popit Slavka, Logatec; Pešec Martin, Krško; Pavšer Marjan, Ponikva; Račič Anton, Zupeča vas; Bevc Anton, Trebnje; Bandelj Filip, Gorica; Černoz Stane, Pečice; Gorišek Ivan, Krško; Iljaž

oljnih tropin po din 2.32. Za višino oddanih oljaric prejme kmet na KLO dodatne prodajne kartice. V prvi dekadi odkupa so se najboljši pokazali sektorji Krško, Brežice, Dobova in Sevnica. V ostalih sektorjih je nepravčasna dostava olja vzrok, da odkup sončnic ni tako zadovoljiv. V nobenem primeru ne bi smelo biti olje vzrok, da kmet ne odda sončnic, ker bo v kratkem času lahko vsak prejel celotno količino olja. To zaupanje se je predvsem pokazalo v sektorju Krško, kjer so kmetje vključili temu, da ni bilo na zalogi dovolj olja, oddali sončnice in izrazili, da jih še pripeljejo.

Poleg sončnic imajo pa kmetje možnost, da zbirajo bučne koščice za katere prejmejo 14.50 kg olja za 100 kg nelučenih. Dosedanji odkup je pokazal, da so kmetje tudi pri tem uvideli veliko ugodnost zamenjave

Jože, Pavlova vas; Jalovec Josip, Krško; Kopinc Josip, Gaberje; Molan Mihael, Tabanje; Nunčič Zvonko, Krško; Povh Ludvik, Brege; Pavec Ivan, Krško; Pečar Franc, Boštanj; Ruchly Stanislav, Sevnica; Stojs Božo, Krško; Svigelj Anton, Skopice; Trstenjak Jurij, Pilštanj; Vrešč Franc, Črnomelj; Vegelj Martin, Krško; Zorič Ivan, Kapele; Zeljko Josip, Črnomelj; Strukej Alojz, St. Vid; Bromše Avgust, Canje; Jordan Janko, Malence; Setinc Martin, Krško; Unetič Franc, Kostanjevica; Volk Marija, Krško.

Medalja za hrabrost

Križanec Dragotin, Klanec; Lipej Viktor, Nova vas; Zevnik Franc, Catež; Zerjav Ivan, Črnomelj; Frankovič Anton, Osterc; Grahek Stefan, Artiče; Klenik Maks, Kočarija; Prosenik Zvonko, Seice; Zener Vilma, Trebnje; Bavec Slavka, Krško; Jurkas Slavka, Krško; Kastelic Peter, Črnomelj; Kene Stanko, Pavlova vas; Kink Franc, Konstanjeva; Knez Martin, Pavlova vas; Kodrič Mirko, Ptuj; Lukež Aleksander, Brežice; Lopatič Franc, Vihre; Molan Martin, Sromlje; Ogriz Hinko, Bregansko selo; Pogačar Maks, Ljubljana; Plevnik Jože, Pišec; Poljanšek Ignac, Brežice; Piltaver Franjo, Krško; Pečnik Stane, Sromlje; Švajger Ferdinand, Osredok; Uršič Jože, Srebrnik; Volk Marija, Krško; Zorko Karl, Studenec; Zrlič Ivan, Krško.

Medalja zasluge za narod

Bortas Dragotin, Pilepe; Križanec Dragotin, Zagreb; Lipej Viktor, Ljubljana; Sumrak Martin, Krško; Simončič Albin, Trebnje; Sevnik Franc, Krško; Klokočar Karel, Krško; Božič Anton, Orehovec; Sečen Anton, Dobova; Savi Franc, Krško; Zerjav Ivan, Krško; Božič Martin, Prusna vas; Gabrič Jože, Brezovo; Štajner Marjan, Krško; Zener Vilma, Trebnje; Munko Anton, Krško; Avsenak Stanislav, Krško; Abram Franc, Krško; Agrež Franc, Dobova; Bavec Slavka, Brežice; Brglez Zdravko, Ljubljana; Burja Miha, Krško; Budič Karel, Krško; Dornik Franc, Vel. Kamen; Grlič Maks, Senovo; Godler Josip, Krško; Hrstovšek Miha, Bukošek; Habinc Karel, Kostanjevica; Hrastnik Franc, Raka; Kinčič Franc, Krško; Kerin Viktor, Gorica, Sl. Pr.; Lončariček Martin, Bizeljsko; Lukež Aleksander, Krško; Lopatič Alojz, Krška vas; Ogorevc Stanko, Pavlova vas; Pečnik Alojz, Radeče; Pečnik Rajko, Vel. Kamen; Piltaver Franjo, Krško; Povše Leopold, Raka; Podgoršek Edo, Pišec; Pinterič Franc, Bizeljsko; Prosenik Henrik, Poklek, Leskovec; Prišel Alojz, Malence; Preskar Alojz, Krško; Pogačar Maks, Ljubljana;

in jih skrbno zbirajo za zamenjavo.

Vsak kmet naj se zaveda, da s tem, ko pravočasno oddaja sončnice in druge oljarice, poleg svojih ugodnosti rešuje vprašanje maščob za preskrbo delavstva. Za dosego čim večjega uspeha pri odkupu oljaric, je Okrajna zveza Krško napovedala tekmovanje vsem Okrajem ljubljanske oblasti. Da častno izvršimo to svojo obvezo, pozivamo vse kmete, da čimprej oddajo oljarice ter istočasno sprejmejo obvezo in kontrahirajo za leto 1950, s čemer bodo dokazali svojo zavest pri izgradnji prve petletke!

Istočasno ko se vrši odkup in zamenjava oljaric za leto 1950, v večini primerov se kmetje obvezujejo, da bodo prihodnje leto pridelali vsaj toliko sončnic kot letos, seveda, če ne bi bile kake vremenske neprilike.

V času tekmovanj za trideseto obletnico SKOJ-a se je poživl Sirotanovičev način dela po mladinskih aktivih

Tekmovanje, ki so si ga mladinski aktivisti osvojili za svoj stalen način dela v času tekmovanja za 30. obletnico SKOJ-a, so naši mladinski aktivisti na vasi pravilno razumeli like delovne podvige po Sirotanovičevemu sistemu in so na svojih vsakodnevni delih poskušali dvigniti svojo storilnost tudi na gospodarski plati na vasi.

Tako je mladinski aktiv Stara vas na Bizeljskem, ki je napovedal tekmovanje vsem mladinskim aktivom na državnih posestvih v Sloveniji, dosegel velike uspehe pri dvigu storilnosti dela. Mladina celotnega KLO-ja se je preko tedna pripravljala, da se bo v nedeljo pomerila z starejšimi delavci pri udarniškem delu, v poseki lesa na državnem posestvu na Bizeljskem. Bližala se je ura, da se bo mladina sestala ter da bo odšla na to tekmovanje, ki ga je organizirala. Tov. Žgalin Andrej je že v zgodnjih urah hitel okoli po vasi, da ja ne ni bilo mladincev, ki bi zakasnil določeno uro. Ko so se zbrali mladi tekmovalci, so se po

vrsti napotili na samo delovišče, na katerem so imeli določeno njihovo delo. Tov. Žgalin je, kot vodja mladinske skupine, organiziral čim bolj enostavno podiranje lesa in že v pričetku se je pokazalo, da način ki ga je organiziral bo velik pripomoček za čimvečjo storilnost dela.

Tovariši, ki so se v nasprotni skupini pokazali resne konkurente, so zagrabili za delo zelo požrtvovalno, a po krajšem opazanju se je pokazalo, da jim v tem tekmovanju niso kos mladinski skupini, ki jo vodi tov. Žgalin.

Med samim delom se je iz ust mladincev slišalo le, da dosežejo večje uspehe kot starejši gozdni delavci, poleg tega jih je pa spremljal v mislih velik uspeh Sirotanovičeve brigade, ki je v osmih urah dosegla tako velike delovne podvige, ter ravno na tej podlagi je vodilo mladino v to veliko tekmovanje s starejšimi delavci.

Ker je mladina pravilno razumela nov socialistični način dela, ji sam uspeh pri delu

Pečnik Stane, Krško; Pikelec Alojz, Pavlova vas; Peterkovič Ivan, Črnomelj; Soln Ivan, Leskovec; Rihter Anton, Vetrnik; Soba Branko, Zdole; Serbec Janko, Krško; Sulc Jože, Osredok; Svajgel Ferdinand, Krško; Terselič Josip, Skopice; Terčič Elza, Gorica; Turnšek Jože, Pavlova vas; Virant Ivan, Kozje; Vrečar Stefan, Laško; Vučajnik Alojz, Dobova; Vrstošek Branko, Brežice; Žičkar Ignac, Drnovo; Zupančič Josip, Krško; Zupanc Avgust, Leskovec; Zibert Korel, Celje.

Odlikovanim borecem je čestital tovariš Žugelj Martin, sekretar OK KPS Krško in jih obenem pozval naj bodo tudi dosledni borci za socializem v sedanji gospodarski borbi.

Odpravimo napake pri ugotavljanju ha donosa

Na vseh KLO so postavljene komisije za ugotavljanje hektarskega donosa. Dolžnost in naloga teh komisij je, da se pravilno ugotovi hektarski donos po KLO, vaseh in celo na posameznih gospodarstvih.

Pri teh ugotavljanjih pa so krajevne komisije po večini delale površno in šablonsko. Na primer: Ponekod so vzle nekaj primerov iz najmanj donosne zemlje in ta donos posplošile na ves kraj. Posledica tega je bila ta, da so bili z oddajo obremenjeni bolj mali in nekateri srednji kmetje, dočim so jo nekateri veliki kmetje »poceni izvozili« na račun malih.

Podoben primer se je dogodil v Boštanju, kjer so za ha donos pšenice vzeli v nižinskih krajih po 1600 kg na ha, v hribovih pa po 1400 kg na ha. Tako se je zgodilo, da so tov. Orešek Jožetu, malemu kmetu iz Apnenka predpisali obvezne oddaje več kot je v resnici pridelal (nevštevišji seme), dočim je v nižini bil donos na nekaterih njivah tudi po 1800 do 2000 kg na ha in tem je seveda žito ostalo čez predpisano količino.

Na Kompolju je krajevna komisija ugotovila povprečni ha donos za vse enako po 1400 kg na ha. Kontrola pa je ugotovila pri Revnišk Ivanu iz Smarčne 2000 kg na ha in Revniškova pšenica niti ni bila med najlepšimi.

Na Raki so ugotovili povprečni ha donos 1700 kg. Tako se je zgodilo, da je večji kmet tov. Pungersič Alojz iz Radol dobil predpisane oddaje 633 kg. Naknadno se je ugotovilo, da je isti kmet imel ha donos preko 2000 kg in bi moral oddati 1661 kg belih žit.

To se pravi da komisija ni delala točno, da je pri svojem delu gledala na korist velikih kmetov in ne malih in srednjih.

Vsem malim in srednjim kmetom naj bo to v opozorilo, da bodo sami nadzorovali delo krajevnih komisij, in jim nudili pomoč pri njenem delu.

ni izostal, kar se je po končanem delu pokazalo, da je mladina vedno tista največja sila, ki dosega v svojem delu vedno večje in nove uspehe. Sami rezultati tega tekmovanja so pokazali, da se moramo vedno in povsod boriti za nov socialistični način dela.

V štiri urnem tekmovanju so končni rezultati pokazali, da je tov. Žgalin Andrej s svojo skupino nasekal 25.200 m³, tov. Kajs Valentin 12.608 m³ in tov. Fertek Franc 4.137 m³.

Vsi ti uspehi nam dokazujejo, kaj vse je mladina zmožna doseči v svojem tekmovanju za trideseto obletnico SKOJ-a, s takimi novimi delovnimi podvigi bodo dokazali, kako se je treba boriti proti vsem klevetnikom, ki hočejo zavirati našo izgradnjo socializma.

Tako se ne ravna

Neka mati nam piše: »Nedavno sem bila v državni gimnaziji na Radni pri Sevnici v zadevi svojega otroka. V času, ko sem čakala, da bo ta zadeva urejena, sem imela priliko videti kako postopa proti otrokom profesor državne gimnazije Vutkovič Jože, ki je začasno zastopal ravnatelja gimnazije. Dve deklici, morda stari 10 do 11 let, sta mi prinesli neke prošnje (morda za sprejem v gimnazijo ali za znižanje oskrbovalnine). Profesor Vutkovič ju je tako zadirčno spraševal, da sta se deklici kar tresli pred njim, nazadnje ju je pa poglal, češ naj izgine iz pisarne. Ustavila sem si mnenje da se ta tovariš profesor ne zaveda, da nismo več v stari Jugoslaviji, ko so bili taki postopki dovoljeni raznim ravnateljem in profesorjem. Radovedna sem v koliko lahko taki ljudje vplivajo na otroke vzgojno v duhu novega časa. Priča

Boštajnska ekonomija se pripravlja na jesensko setev

Po enem letu obstoja se je Boštajnska ekonomija že toliko opomogla, da bi lahko začela s planskim delom tudi v kmetijstvu. Izkušnje prvega leta so pokazale, da je nujno potrebno delo na polju preusmeriti. S tem na primer, da je bil letos ližol posajen med vrstami krompirja so morali te vrste obdelati z ročnim orodjem in so pri tem zamudili več kot 100 delovnih ur, ki so ob pomanjkanju delovne sile tako zelo dragocene.

Dasiravno so vsled premalega števila ljudi bile nekatere kulture kasneje obdelane kot bi po pravih morale biti, je pridelek zelo dober. Posebno lepa je pesa, ki tehta nekatera tudi do 7 kg. Oves je med najboljšimi, čeprav so se nekateri posmehovali ker so ga kasneje opleli. Tudi krompirjev pridelek je povprečno 18.000 do 20.000 kg na ha, dočim je komisija prišla na povprečje v Boštanju in Dolenjem Boštanju le na 15.000 kg na ha.

Za jesensko setev imajo sedaj pripravljene zemlje: za pšenico 3 ha, rž 1 ha in ječmen 1 ha. Tudi za krompir imajo že določeno 5 ha površine. Njive, ki so že zagojene bodo spomladi zasejali z lucerno. Preorali bodo ravninske travnike in s tem pridobili okrog 2 ha orne zemlje, katero bodo zasejali z ovsem.

Ekonomija je letošnji pridelek obdržala za seme in za izplačilo delavcem, poleg tega je pa kontrahirala še 15.000 kg krompirja.

Če upoštevamo, da je ekonomija začela gospodarstvo pred osmimi meseci z eno kravo, enim konjem in dvema malima prašičkoma, potem vidimo njene uspehe že po tem, ko danes redi že 3 krave, 2 konja, 3 bike, 4 telice in 17 svinj, od teh sta dve plemenski, sedem za pitanje, ostale so pa še male za bodoče leto. Eno svinjo, ki je že dorejena bodo kmalu zaklali in s tem krili potrošnja masti delavcev, ki prejemajo za sedaj živilske nakaznice.

Ekonomija razpolaga z lepimi hlevi in veliko stanovanjsko hišo, ki je preje bila last industrijalca in veleposesnika Jakila. Hleve in veliko klet je KZ obnovila in bo v celoti odgovarjalo svojim potrebam.

Primanjkuje pa gospodarstvu še vozov in orodja kljub temu, da razpolaga že s kosilnim strojem, žetalcem, vprežnimi grabljami, kultivatorjem, dvema plugoma, električnim motorjem, slamoreznicjo itd.

Boštajnska ekonomija je s svojimi pridelki dokazala, da je v skupnosti moč, da se lahko premostijo vse težave če se jih rešuje skupno in z zavestjo, da gremo v novi čas.

Pod vodstvom Partije gradimo socializem

Delovni kolektiv tovarne »Celuloza« Višem ob Savi s podvojenim elanom in izrednim zalaganjem rešuje problem pomanjkanja fabrikacijske vode.

»Cementa, še cementa!« je ves vzhičen ponavljal zidar, dvakratni udarnik Jože, medtem ko se je šofer Lojze pogovarjal z brigadirjem Tonetom.

»Veš kaj, Tone, vedno sem bil prepričan, da je naš Jože dober delavec, a da je takšen, ne bi nikoli verjel. Ali si ga videl kako se je s svojo udarno brigado zagrizel v ta nov kanal... in njegova vztrajnost... Saj je sedaj že tretji dan in noč tukaj brez da bi se odpočil in brez da bi...«

»Razumem te, a ti ga še ne poznaš dovolj,« je povzel besedo Tone. »Saj pri njem to ni prvič. Samo spomni se na kopanje vodnjakov. Kdo je rušil stare obveze in iskal novih? — Jože! Kdo je izvršil dela na odvodnem kanalu mesec dni pred rokom? Zopet Jože! No in če je tako, zakaj ne bi ravno ta Jože danes ko stoji podjetje pred resnim problemom, kako dobiti čim prej in čim več potrebne fabrikacijske vode, vložil vse svoje sile in organizacijske sposobnosti, katerih mu se ne manjka, v to veliko in nujno delo?«

»Vse to mi je jasno, saj to mi tudi pričajo dejstva,« se je upiral Lojze. »Toda povej mi tedaj, od kod njemu ta elan, požrtvovalnost, nesebičnost in ne vem še kaj?«

»Vse to mi je jasno, saj to mi tudi pričajo dejstva,« se je upiral Lojze. »Toda povej mi tedaj, od kod njemu ta elan, požrtvovalnost nesebičnost in ne vem še kaj?«

Tone se je lahko nasmešnil in dejal: »To je ravno tisto česar ti nočeš pravilno razumeti. Toda povej, ali je potrebno pri Jožetu kakšno posebno razmišljanje in ugibanje. Saj si malo prej sam dejal, da zasluži v svojem delu vse priznanje. Seveda posebno značilna je pa pri njem še izredna vztrajnost, skromnost in podobno. Ali ne vidiš, da ima na splošno v sebi vse odlike resničnega borca za socializem, člana Partije ne samo v besedah, ampak tudi v delu? On nam je vsem živ primer, kako je potrebno ljubiti svojo mlado socialistično domovino. Z osebnim vzgledom nas vedno in povsod uči, kako in v koliki meri je potrebno vlagati svoj trud v to veliko borbo za uresničenje planskih nalog za izgradnjo lepše bodočnosti... Sicer pa lahko vprašava Jožeta kaj misli sam o tem,« je končal Tone ter povabil Lojzeta naj pristopi.

Jože si je dal opravka okoli stroja za mešanje betona. Cim je opazil Tone, ki je obenem tudi predsednik sindikata, je z izrazom zadovoljstva vzkliknil:

»Pozdravljen Tone, ravno prav si prišel. Kakor naročen! Glej, danes popoldan bo prvo delo končano. Sedaj moramo pohiteti z zbirnimi bazenom. Kaj misliš, ne bi bilo dobro, da bi zbral ti še kakšnih par prostovoljcev...?«

»Vem kaj misliš, Jože,« ga je naglo prekinil tovariš Tone. »Tudi tvoja obveza mi je dobro poznana. Malo ostra je, a čim

pogledam tebe, sem siguren, da bo izvršena. Kar se pa pomoči tiče, bodi brez skrbi. Če kaj rabiš, samo povej! Tvoja obveza je istočasno obveza vseh nas. Da je to tako nam priča doseganje delo in zalaganje delovnega kolektiva v celoti. Sam veš, da je napravljeno že preko 3800 prostovoljnih delovnih ur...«

Pogled vseh je bil obrnjen vzdolž novega kanala, kateremu kraja skoro ni bilo mogoče videti. Zamislili so se a samo za trenutek, že je Jože prekinil molk.

»Še par dni in osmi vodnjak bo izkopen. S tem bo šele delno rešen problem vode v našem podjetju. Potem izkopljemo še en vodnjak, ga priključimo na zbirni bazen in nemoteno obratovanje bo osigurano.«

Malo se je zamislil, takoj nato pa počasi nadaljeval, s poudarkom kot da bi tehtal vsako izgovorjeno besedo posebej: »Prav si dejal Tone, ko si omenil izvršitev obveze pred rokom. Pozabiti pa ne smeš, da poedinec tukaj ne pomeni veliko. Le tesno združeni, s skupnimi močmi bomo tudi v bodoče v stanju premagati vse težave in premostiti vse ovire. A taki tudi smo. Pri vsem tem nam daje nepopisno moč ravno vera v lastne sile in zavest, da je pot po kateri nas vodi naše partijsko in državno vodstvo, edino pravilna za dokončno izgradnjo socializma v naši domovini. Niti najnesramnejše klevete, laži in natolcevanja nas pri tem ne morejo omajati. Naše delo, ti uspehi, ki jih dosegamo, stare norme in obveze, katere dnevno rušimo in mesto njih postavljamo nove, so dokaz naše neomajne ljubezni do ljudstva, Partije in tovariša Tita, ki nas modro vodi k novim podvigom in zmagam. Od te poti nas tudi z najpoddlejimi grožnjami, kontrarevolucionarnimi provokacijami in zastraševanjem ne more nihče več odvrtiti.

Mi vsi se močno zavedamo resnice ter se kljub vsemu sruju in proti volji vseh sovražnikov naše mlade ljudske republike, pod prekaljenim vodstvom svoje Komunistične partije, s trdnimi koraki, vztrajno bližamo svojemu končnemu cilju — socializmu...!«

Obvestilo vsem mladinskim aktivom in ostalim masovnim organizacijam

V čast 30 obletnice ustanovitve SKOJ-a se vrši v okrajnem merilu veliko slovestno zborovanje mladine ter vseh masovnih organizacij ter delovnih kolektivov.

To zborovanje se bo vršilo ob 9.30 dopoldne v Krškem za Savo z kulturnim sporedom. Isto se bodo nagradili najboljši mladinski aktivisti.

Popoldan bo pionirska kulturna revija v kino dvorani s peštrim sporedom.

Isto tako se bo na ta dan vršil zaključek tedna varnosti.

Ker je spored zelo pester naj se vse organizacije masovno udeležijo tega zborovanja. Popoldan je pripravljena prosta zabava.

Kako dvigniti ha donos

(Nadaljevanje)

Pri dvakratni širini stroja pustiti neposejan pas 40 cm zaradi lažje pletve. Mnogina semena na 1 ha je pri ukrajinki 100 kg, bavarski kraljici 130 kg, U-1 150 kg, prolifik 150 kg, Grof Koenig 130 kg, Belinski 277 150 g, domači golici 150 kg, domoči osinski (strojna setev) 160 kg. Rž petkus in dregerjeva 120 kg, udomačena nemška in pruska 120 kg, ostale rži 130 kg, ječmen 6redni 120 kg, 4redni 140 kg. Setev ječmena in rži izvesti od 1. do 30. septembra, setev pšenice od 10. septembra do 10. oktobra.

4. Če je srez privzdignil v zemljo, je treba valjati spomladi s kljukastim valjarjem. Vso ozimino spomladi prebrati, da se zrahlja površina. Pred brananjem trositi umetna gnojila in to: 200 kg superfosfata in 100 kg kalijeve soli. Branati je treba z mrežasto brano. Branamo pri oblačnem vremenu, ko se pričakuje dež.

5. Pred cvetjem se poberejo iz posevkov klasi, ki so okuženi po prašni sneti. Okuženo klasje takoj sežgati na kupu slame. Obenem odstraniti karantenske plevce: osat, slak, omotno ljulko, divji osat, grašico, repico, plavico itd. Ko rastline nastavijo klase se iz pšenice in ječmena poruje rž, iz rži pšenico, torej vse tuje vrste žit. Pšenico očistimo iz ječmena tik pred žetvijo, ko so posevki ječmena nagnjeni, pšenica pa še stoji pokonci. Pri pšenici izločiti golico iz osink in obratno, pri ječmenu pa s trebnega od štirirednega ali dvorednega ter obratno.

6. Pšenico in rž žeti v voščeni zrelosti ali v polni zrelosti, vendar prej dokler se zrnje preveč ne zrahlja v plevah, da bi se klasje usipalo na njivi. Posebno pri bavarski kraljici se to rado zgodi. Ječmen žanjemo ko klasje z resami vred porumeni in se začne nagibati. Če se klasje preveč nagne, tedaj se rado lomí in zrnje izpada še na njivi.

Mlatiti vsako sorto in vsako vrsto žit posebej. Pred mlatvijo mlatilnice dobro očistiti; da odstranimo iz njih ostanke žit iz prejšnje mlatve. Predvsem paziti pred mešanjem z drugimi vrsti žit. Mlatilnico izprazniti, da ne bo zrnja drobila kot je bil letos marsikje slučaj. Hraniti v skladišču strogo ločeno od drugih žit, po vrstah in sortah z etiketami na vrečah.

7. Oves: Izvršiti globoko jesensko oranje od prvega okobra do 1. decembra; preorano zemljo pustiti čez zimo v odprtih brazdah. Ko skopni sneg in se grebeni brazd začnejo sušiti, zravnamo brazde z vlečo. Nato potresemo 200 kg superfosfata na 1 ha, ter obdelamo zemljišče z brano na 8 do 10 cm. Teško zemljo, ki ni sipka zrahljamo najprej s krožno, nato pa z navadno brano. Lahko zemljo, če je suho vreme, povaljamo nato pa branamo. Tudi zapleveljene njive spomladi ne smemo ponovno orati, ampak jih obdelamo s stroji za površinsko obdelavo (kultivator, brana).

Setev ovsa izvršimo v prvi polovici marca na navadno razdaljo vrst 11 cm od 3 do 10 cm globoko. Na 1ha vzamemo 100 do 130 kg. Sejemo v progah kot pšenico.

Pot v zadrugo

Še dva dni je Tine ostal v zadrugi. Ko je hodil po polju se je razgovarjal z zadrugniki in ni našel človeka, ki bi se potolžil. Vsi so bili kakor eden in vsi so se bili zagrizeno za stvar socializma. Tine je vzljubil te ljudi in takisto oni njega, ki je bil sin bratske republike in je prinesel v njihovo vas pozdrave od nje. V času svojega bivanja je poglobil bratstvo in edinstvo. Pri njih se je pa naučil mnogo in čutil se je oboroženega za borbo, ki stoji pred njim. V ljudeh pri katerih je bil v gostih je videl že nove ljudi, ki so že zreli za socializem, katerega so tako z ljubeznijo in predanostjo gradili. Sprva so ustanovili nižji tip zadruge, toda že po enem letu so soglasno sklenili, da oddajo zemljo v trajno last zadruge, ker so hoteli tako zagotoviti trajnost novega življenja. S tem so izrazili svojo zrelost in zaupanje v bodočnost. Bližnje vasi pa so se po njenem vzgledu otrešale preteklosti in porajale so se nove zadruge, porajala se je socialistična preobrazba vasi. Zadrugni domovi so rastle in postajali središče kulturnega in političnega življenja na vasi. Gradile so se nove šole, izginjala je nepismenost. Pogosto so prihajali potujoči kinematografi in kulturne skupine. Tako je zaživelo novo življenje tista pusta, divja dežela, kjer ljudje ne poznajo dela in jim je najljubše vandrati. Ta slednja beseda je sedaj izginila, kajti naša Partija nam je zagotovila enakopravnost in ni je sile, ki bi to enakopravnost, toliko poplačano s krvjo tisočih borcev, razbila in ustvarila nekdanje razlike, nacionalne mrž-

nje, množične pokolje in podobno. Sedaj korakamo vsi po eni in isti poti in cilj nam je eden: socializem.

Teško je bilo slovo od Tineta od teh ljudi, še posebej od Jovota. Obljubiti jim je moral, da jih bo zopet v kratkem obiskal in prav mu je tako bilo, kajti ni si mogel zamisliti to, da bi se nikoli več ne povrnil k tem toliko ljubljenim ljudem. Tudi od polja in gozdov, travnikov in pašnikov se je poslavljaval Tine, ko je šel z Jovotom proti Doboju, kjer je na hričeku stal porušen grad, ki je izražal svojo zgodovino. Položno na hričeku je stalo mesto z srednje širokimi ulicami, posuto z drevesi, ki so mu dajala čarobnost. Kmalu je tudi to mesto izginilo izpred oči Tineta in mimo je švigala nova pokrajina, nova mesta in vasi ali pa je švignil nimo tovorni vlak obložen s premogom. Le-ta jih je lahko srečaval. Samo na postajah, toda ne bo dolgo ko bodo zraven pračov in tračic postavljeni novi pračovi in tračnice, kajti ta dežela bo razgrnila svoja bogastva in jih ponudila na razpolago skupnosti.

III.

Mračilo se je že, ko je Tine izstopil na domači postaji. Nekam težko mu je bilo, še bolj ko se mu je naenkrat vrgla Mojca v objem in je čutil njena topla lica na svojih. Strastno jo je poljubil. Ta poljub je povedal vse in povzročil je, da Tine niti opazil ni, drugih ljudi in se ni spomnil na očeta, katerega pa tudi ni bilo na postaji.

Zapor je že prestal in v svoji nadutosti je postal še bolj zakrknjen, da niti svojega lastnega sina ni hotel več sprejeti pod domačo streho. Zavedni ljudje pa niso pustili, da bi Tine klonil in klečal pred svojim očetom, ki mu ni bil oče. Preskrbeli so mu na ljudskem odboru službo in pripravili so mu stanovanje. Toda zmotili so se v svoji domnevi, da bi Tine klečal pred nasprotnikom ljudske oblasti. Tega on nebi nikoli storil in šele sedaj je čutil pred kakšne pregrade lahko pride borec za socializem. Če je potrebno se moraš odreči tudi starišem takšnim kot je stari Vovk, ki je nekoč želel, da bi postal Tine, ta pravoslavni fant, izkoriščevalec in nasprotnik ljudske oblasti po njegovemu kopitu. Zmotil se je in še vedel ni, da je ravno s to svojo namero povzročil v svojem sinu notranji preobrat.

Neumorno je delal, potem Tine skupaj z Mojco in drugimi aktivisti na ljudskem odboru. Zagrizli so se v delo med ljudmi in Tone, nekdanji težak pri Tinetovem očetu je bil prvi, ki je bil voljan stopiti z nekaj svoje zemlje v zadrugo. Tudi ostali težaki bajtarji in hlapci, ki so Tineta dobro poznali so se pridružili Tonetu. Tudi Mojca in drugi aktivisti so že prej pripravili nekaj ljudi do tega velikega koraka in sedaj so se pridružili splošnemu gibanju. Tine je bil povsod zraven. Kjer se je zataknilo je priskočil na pomoč in uspel je, kajti njemu je tlela velika energija katero mu je podarila Partija. Ustanovili so zadrugo. Tine ni stopil vanjo, kajti ni imel zemlje, bajtarji pa tudi premalo, da bi sprejemali v zadrugo delovne moči brez zemlje. V zadrugo sta stopila tudi dva srednja kmeta. Tudi Mojca je pristopila skupaj z očetom k zadrugi, opravljala bo književodske posle.

Ker je bilo preveč ljudi, pa premalo zemlje, se je nekaj mladincev odločilo da grede v industrijo in tam zastavijo svoje sile za izgradnjo socializma. Ko jih bo zadruga rabila jih bo poklicala in odzvali se ji bodo, ter zopet prešli za plug ali pa bodo prišli nazaj izučeni traktoristi, agronomi ali drugi kmetijski strokovnjaki. Tudi takšnih bo zadruga rabila.

Veliki kmetje na vasi so se zagrizeno borili proti zadrugi. Na vse mogoče načine so jo hoteli oblatiti v obeh tistih, ki so še tavalni in si niso bili na jasnem kam se pridružiti. Tako je stari Vovk prišel na ljudski odbor in ponudil svojo zemljo pod pogojem, da si prej ogleda zadrugo. Če mu bo ugajala bo pristopil zraven. Tako se je izrazil uradno pred Tinetom. Le ta mu je odgovoril, da tukaj ni potrebno nobenega dovoljenja in je prepričan, da mu bodo zadrugniki radovoljno pokazali vse, kar bo hotel. Tine je vedel, da se misli oče tukaj norčevati, saj je živel zraven zadruge in je lahko vedno videl vse, kar se je v njej dogajalo. Stari Vovk je potem res šel opirajoč se na palico šalit, po zadrugi ogledaje si vsak predmet. Prišel je do voza, ki je ležal v kolarnici in pogledal je pod os. Debelo se je zahajljal ko je videl, da ta ni namazana in takoj jo je mislil odkuriti do sosedov. Tone mu je prestregel pot in mu pomohil pest na nos. Povedal mu je, da so pravkar dobili ta voz od starega Čepina, ki je ponudil vse svoje imetje in zemljo v zadrugo. Povedal mu je še, da so se trije veliki kmetje Strle, Pogačar in Kos odločili da stopijo v zadrugo, in so že podpisali pristopnico. Sedaj je pokazal Tone svoje zobe in pa prešeren smeh, ki je zbadal ko je videl starega Vovka premaganega in sključenega odhajati proti domu.

Požarno varnostni teden

Pred nami je »Požarno varnostni teden«, ki naj bo manifestacija našega gasilstva in prikaz uspehov, katere je doseglo po osvoboditvi, ko je bilo podedovano od okupatorja neorganizirano in zanemarjeno. Čeprav je gasilstvo služilo tudi okupatorju, njena delavnost ni bila na višku, pa tudi je bilo vodstvo v rokah ljudi, ki so se udinjali okupatorju, kar je imelo za posledico, da niso mogli pritegniti široke ljudske mase v to delavnost. Na osvobodjenem ozemlju pa je gasilska dejavnost masovna, kar se je bilo za zahvaliti predstavnikom ljudske oblasti, kiso razumeli vlogo gasilcev pri preprečevanju in omejevanju elementarnih nesreč.

Medtem ko danes služi gasilstvo interesom ljudskih množic, je služilo v stari Jugoslaviji koristim kapitalistov, ki so skrbeli predvsem za zaščito svojega imetja, a borna stanovanja delavcev so prepustili usodi. Tako so bili prisiljeni, da so si sami organizirali gasilstvo, vendar š niso mogli dosti zavarovati svojega imetja pred požari in elementarnimi nevarnostmi. Isto tako je bilo s kmeti, ki so imeli svoja imetja, s toliko žulji pridobljena, slabo zavarovana in so bili pravtako prepusteni sami sebi. Tako so nastala prostovoljna gasilska društva s primitivnimi gasilskimi sredstvi in mnogo tudi brez teh. Ta gasilska društva so bila brez prave strokovne sposobnosti, saj se je njihovo izpopolnjevanje omejevalo le na redke in neradne vaje, katerim so sledile razne »gasilske veselice«, ki so bile nujne predvsem zato, da se je žel večji ali manjši dobiček, ki je kril tekoče letne stroške, da ni govora o kakšni nabavi modernih gasilskih naprav iz tega dobička. Takšno stanje nam povsem razumljivo govori o brezbržnosti države do te organizacije in prevtako zagovarja dejstvo, da je bila škoda, katero je trpelo ljudstvo zaradi požarov, neprecenljivo.

V socialistični državi je zaživela tudi gasilska organizacija novo življenje. Skrb nad njim je prevzela država, ki je v kratkem času izvršila reorganizacijo in ga preskrbela z potrebnimi modernimi gasilskimi sredstvi. Usposabljanje je začela kadre gasilstva in jim dajati strokovni poduk in lahko zastopam mnenje, da je gasilstvo v pretežni večini že usposobljeno, da brani našo domovino in socialistično imetje pred nevidnim sovražnikom — to je požarom in elementarnimi nesrečami. To velja za gasilstvo na vasi in v industriji, kjer je vloga gasilstva še večja

in je pred njim še odgovornejša naloga. Dočim je na vasi organizacija gasilstva v svoji dejavnosti omejena in stopi v akcijo takrat ko je to potrebno, izvzemši gasilske vaje, študij itd., je v industriji gasilstvo v stalni pripravljenosti, da se pojavi nemudoma povsod tam, kjer je to potrebno, še več, da opozarja na slabo zavarovane objekte in tako že vnaprej prepreči požar ali podobne nesreče.

»Teden gasilstva« naj torej prikaže napredek našega gasilstva, naj prikaže razliko med gasilskimi društvi v stari Jugoslaviji in danes. »Teden gasilstva« naj v naše vaske organizacije vcepi duha velike odgovornosti za vse naše imetje, pa naj bo to državno, zadržno ali privatno. Zaželjeno bi bilo, da se priredijo gasilske vaje, strokovna predavanja, katerih bi se naj udeležile široke ljudske mase. Potrebno je, da se prikažejo dobro urejene izložbe gasilstva, predvsem s mest in večjih krajih. To slednje bo še bolj podkrepilo organizacijo gasilstva in jo usmerilo k pravilnemu reševanju nalog, ki stojijo pred gasilsko organizacijo. Na masovnih sestankih, katere naj skličejo gasilska društva je potrebno, da se ljudem na vasi, prikaže njihovo pomanjkljivost in nepazljivost pri zavarovanju svojega imetja. Še v dosti vasek lahko opazimo to slednje in čut odgovornosti nas mora prisiliti k odpravi tega. Tako vidimo mnogokje slamatne strehe brez zavarovalnih dimnikov, druge zopet zadelajo dimnik s krmo ali pa imajo sploh neodgovarjajoče peči. Tudi vžigalice so še zmiraj dostopne otrokom in navada je še zmiraj takšna, da se gospodar brezskrbno vleže blizu krme na travo ali na posteljo s cigaretom v ustih. Inštalacija električne razsvetljave naj bo izvršena po predpisih DES-a, ker drugače se lahko zgodi, da se pojavi tisti skrivnostni sovražnik za katerega se potem vprašujejo od kod je prispel in kdo ga je poslal.

To vse je potrebno razlagati ljudstvu in to je tudi stalna naloga gasilskega društva. Ne samo čakati nezgode, temveč gledati, da te nevidne nezgode ne bo. Zdrav človek mora gledati, da bo ostal zdrav in tako je tudi v tem primeru isto pravilo veljavno. »Teden gasilstva« bo v Krškem okraju brez dvoma pokazal velik napredek našega gasilstva in ljudem osvetil mnoge stvari, katere so jim še neznanne. »Teden gasilstva« bo prinesel v našo gasilstvo nove naloge in odstranil dosedanje pomanjkljivosti.

Stari Vovk je poklical Tineta domov na nekakšen pogovor. Ta se je obotavljal in je nerad storil ta korak, nakar se je odločil in je šel. Ko je prispel po tolikem času domov mu je srce zaigralo in nekaj sladkega domačega mu je opajalo prsi. Doma je in zazdelo se mu je, da vidi mater pri tnalu kako se sklanja nad polenom in zagrizeno tolče po njemu, da bi ga razklala. Sebe pa vidi pri črešnji ali jabolki ko zarezuje v njo okorne tiskane črke, katere se je malo prej naučil v šoli. V veži sta se srečala. Oče ga je pozdravil in delal se je hlinjenega. Ponudil mu je stol za mizo, vrč vina in kozarec je bil že na mizi. Tako se je stari Vovk nekdanji Tineta oče vdal in v hišo, kjer je vladalo izkoriščanje je stopilo novo življenje, ki je že dolgo sililo v njo, a ga je stari odganjal. Stari Vovk je storil ta korak, ker mu ni mogel prenašati bremena, ki se mu je zvalilo na hrbet odkar so vsi bajtarji njegovi težaki, stopili v zadrugo. Stari Vovk je storil ta korak zato ker ni mogel gledati velikih kmetov, ki so sicer zadnji, toda vendar stopili v zadrugo. Starega Vovka je bilo sram, kajti njegova fronta je propadala in ostal je sam, pa župnik in Lovše. Zato je oddal zemljo Tinetu, sam se je pa odločil za samotarsko življenje. Tine je zemljo sprejel, toda Vovk svojemu nekdanjemu očetu ni odpustil negovega skupnosti škodljivega delovanja, njegovega izkoriščevalnega življenja. Tine se je zavedal, da v podobi njegovega očeta tiči skriti sovražnik, ki bo skušal še zmiraj kot dosedaj ovirati izgradnjo socializma. Na tega sovražnika je pazil tudi še potem ko je stopil sam v zadrugo in je stari Vovk ostal doma v svoji hiši z nekaj olištnice.

Tine je stopal po svoji zemlji. Vzdihoval je opojni zrak, ki je bil še boljši ko se je zmrščilo in je rosa legla na travo. Hodil je mimo njiv in travnikov zatopljen v misli, ki so begale na vso trnjevo pot njegovega Jaz, dokler je prišel do svojega ci-

lja, katerega sprva ni bilo, potem se mu je odražal v megli nato mu je postal prozoren in končno dosegljiv. Čutil se je lahkega, kajti na novo pot je stopil še posebej zato ker je hotel s tem povrniti vsaj delček škode skupnosti, katero je povzročil njegov nekdanji oče. Ta povrnitev ni bila njegova dolžina zato se je počutil še srečnejšega da lahko napravi veliko za skupnost, ki mu je odkrila novo pot, ki ga je napravila človeka. Čutil je v sebi svobodnega človeka, ki mu je bližnji vsaki človek predan stvari socializma in mu je brat vsakdo, ki stopa njegovo pot. Čutil je v sebi graditelja socializma.

Prispel je do gozda. Od reke sem se je slišalo lahko petje deklet in izza grmovja je prihajal dim. Napolil se je tam ker so peli enako njemu srečni ljudje, čutil je, da pripada njim, da mora k njim. Saj so to njegovi ljudje in pojejo na svoji zemlji. Odgrnil je nekaj vej in zagledal v krogu mlada dekleta, med njimi tudi Mojco sedečo okrog ognja tik zraven reke. Zarja, ki se je rdečila je zlivala svojo zlato barvo na lase deklet in bile so čarobne. Njih sence so se zibale v reki, čisti prozorni vodi kjer se je videlo nebo in zarja in drevesa. Držala so se dekleta za roke in pela:

»Men' ga dala je Slovenka...«

Še dolgo so pela dekleta, a Tine je sedel na hodu in jih gledal. V njegovih očeh je tičala solza veselja, ki je kanila na tla. V njegovih očeh je plavala misel, ki je bila dolgo dolgo pokopana in je sedaj privrela z solzo, ki je kanila na tla. Oči so se čudile, a misel je odgovarjala. Zakopana sem bila in nisem prišla na dan, ker zemlje nisi mogel ljubiti takoj ko si prišel do tam kjer sisi jo želel. Že, ljubil si jo kot domovino, ljubil si jo ker si delal na njej, ampak ljubil je nisi ker si jo je prisvajal človek, kateri ni imel pravice na njo. Samo kot takšno jo nisi ljubil; takrat kadar si pomislil da je Vovkova, a takoj ko si pomislil, da imaš pravico na njo si jo začel ljubiti. Misel je še govorila in razodela mu je zrno, ki je bilo skrito.

Rezultat tekem

od 4. 9. 1949 v Brežicah

1. Ročna brizgalna
 1. Bukovšek 18,4, 18 točk; 2. Cerina 19,5, 18 točk; 3. Loče 22,01, 14 točk.
2. Motorke na voze in avtomobilih
 1. Celuloza 14,8, 37 točk; 2. Mostec 19,32, 35 točk; 3. Vel. Obrež 26,1, 30 točk.
3. Dvodelni napad
 1. Rajhenburg 52,1, 30 točk; 2. Rudarska četa Senovo 58,2, 27 točk; 3. Brezice 75,8, 22 točk.
4. Naraščaj
 1. Rajhenburg 64,05 (dvodelni napad), 2. Kostonjeva 51,1 (enodelni napad).
5. Članice
 1. Bukovšek 26, 24 točk; 2. Vel Obrež 34,06, 24 točk; 3. Gaberje 56, 19 točk.

SEZNAM OSEB

ki so umrle od 26. 8. 1949 v območju OLO Krško

Senica Marija, 58 let, Stržišče 13. Lah Marija 55 let, Zlavne 24. Jug Janez 71 let, Zeče 24. Boštner Anton 46 let, Boštanj 31. Kralj Jožef 63 let, Vranje 16. Požun Katarina, 63 let, Podvrh 6. Simonšek Mihael 18 let, Vojsko 1. Vene Ivan 31 let, Drnovo 23. Šporiš Olga roj. Krajcer 43 let, Sp. Škrnih 43. Jelen Ladislav, 22 dni star, Videm 139. Gerjevič Marija 69 let, Rigonce 23. Simon Ivan 79 let, Trnje 18. Bradač Ivan 81 let, Župevec 25. Matkovič Jožef 67 let, Brezje 28. Gorišek Boža 5 dni stara, Krška vas 103. Dimc Jožefa 61 let, Gmajna 5. Radežič Janez 66 let, Dobrava 5. Avsec Marija 16 let, Studenec 30. Švajger Jože 6 mesecev star, Pečice 50. Močan Anton 66 let, Mali vrh 18. Brujak Marjan in Brujak Marija 1 dan stara, Arnovo selo 30. Anžur Sranc 2 meseca star, Drnovo. Kosec Franc 74 let, Libna. Mirt Slava 2 meseca stara, Brezje. Rožaj Marija 77 let, Krško.

Poziv

Komunalna banka poziva vse vlagatelje bivše Občinske hranilnice v Krškem in njene naslednice Mestne ljudske hranilnice v Krškem, kakor tudi vse vlagatelje bivše Kreissparkasse, Zweigstelle v Krškem, da predložijo svoje hranilne knjižice omenjenemu zavodu zaradi prežigosanja in deblokacije starih predvojnih in medvojnih vlog. Rok predložitve knjižice je do 31. decembra 1949.

Komunalna banka Krško

SEZNAM OSEB

ki so se poročile v času od 26. 8. do 26. 9. 1949 v območju OLO Krško

Gučar Franc rudar, Voljčja jama 38 in Sitar Franciška delavka, Spodnje vodale 5. Močivnik Martin železničar, Boštanj 45 in Ribar Marija kuharica, Sevnica 118. Mazij Anton nameščenec, Sevnica 118 in Livic Anica nameščenka, Sevnica 106. Štrukelj Alojzij lesni manipulant, Sevnica 180 in Plazar Dragica nameščenka, Sevnica 180. Drobne Franc železničar—telegrafist, Ledine 32 in Zelič Jožefa železničarka, Šmarje 49. Dražar Anton mizar, pom., Trbovlje Loke 573 in Gnuš Marija krojačica, Sevnica 14. Šepetavc Janez trgov.pom., Brezice 88 in Kržan Marija trgov. pom., Brezice 36. Petan Stanislav šofer, Dolenja vas 7 in Rus Jožefa kuharica, Brezice 9. Cvetkovič Jožef nameščenec, Rigonce 6 in Les Rozalija gospodinja, Rigonce 20. Šinko Mihael mizar, Ponikva 23 in Kolman Zofija gospodanja, Podgorje 35. Sodec Anton delavec, Sobenja vas 23 in Kinkof Štefanija gospodinja, Sobenja vas 23. Boškovič Mihael posestnik, Dol. Skopice 41 in Žibert Uršula hči posestnika, Boršt 11. Medvešek Ivan železničar, Radeče 157 in Gorenc Ljudmila delavka, Brezje 1.

POKALNI NOGOMETNI TURNIR V KRŠKEM

Dne 2. oktobra je bil v Krškem pokalni nogometni turnir, pri katerem so sodelovali TD Sevnica, TD Krško in SSD Raslag iz Brezic. Rezultati so bili naslednji:

Krško : Sevnica 2 : 0 (1 : 0)

Razlag : Sevnica 3 : 1 (1 : 0)

Razlag : Krško 2 : 1 (2 : 0)

SSD Razlag je s tem osvojil pokal, ki ga je poklonilo Društvo za konjski šport Posavje. Sodnika: tov. Istenič Alfred in Balon Ivan sta sodila tekmi dobro.

Dopisujte v
»NAŠE DELO«

Zbirajte naročnike
za „Naše delo“

KINO Sevnica

5. in 6. 10. 1949

sovjetski film

»CIRKUS«

9. in 9. 10. 1949

sovjetski film

POSLEDNJA POT

12. in 13. 10. 1949

angleški film

OLIVER TWIST

15. in 16. 10. 1949

češki film

MOŽJE BREZ KRIL

22. in 23. 10. 1949

NESREČNIKI I. DEL

29. in 30. 10. 1949

NESREČNIKI II DEL

Objava

Plenum ljudske prosvete se bo vršil v soboto dne 8. oktobra ob deseti uri dopoldne v hiši javnega tožilstva v Brežicah.

DOPISUJTE V »NAŠE DELO«